

KRYNICA

SIALANSKAJA HAZETA

Adres Redakcyi i Administracyi
WILNIA, SUBAČ 2.

WYCHODZIĆ RAZ
U TYDZIEŃ

„Krynica“ kaštujeć: na hod 5000,
asobny numar 100 m.

Za kaho biełaruskaje sialanstwa hałasawać pawinna?

My na stranicach „Krynicy“ Źžo nia raz pisali, što hałasawać usim biełarusam, jak katalikom, tak i prawasłaŭnym należycca za swaich biełaruskich kandydataŭ. Ale dahetul my nia wiedali, jaki naś budzie numar. Ciapier wiedajem. Nnmur naś 16. Dyk jasna, što Źsie my sialanie pawinny padać swoj hołas za spisak Nr. 16. Ale, kab zrazumieć hetu patrebu, dyk treba razważyć wartaść špiskaŭ polskich, jakija taksama Ź našym krai buduć wystaŭлены.

№ 1. Spisak „Polskiego Stronictwa Ludowego Piast“. Heta polskaja partyja dla polskich sialan ništo. Ale dla našych, tutejšych ničoha niawarta. Tymboś, što jak akazałasja, dyk ich prawadyry, jak Stapinski i inšyja nia susim ućciwyja. Našamu tutejšamu sialanstwu na hetu numar hałasawać niamežna.

№ 2. Spisak polskich socyjalistaŭ. Heta partyja iŹče mienś da nas padchodźić, bo jana idzie prociŭ prywatnaj ułasnaści, a naša sialanstwa ciapier biezie jaje nie abojdzicca. Aprača taho i heta partyja čysta polskaja. Biełaruskija socyjalisty, jak i pradstaŭniki inšych biełaruskich partyjaŭ, iduć pa špisku Nr. 16.

№ 3. Wyzwolenie. Heta polskaja partyja sama Ź sabie ništo, ale taksama pradusim dla polskaha sialanstwa. Na sumlećni hetaj partyi, jak i inšych polskich partyjaŭ joŹe: addača našaj ziamli nia tutejšym palakam. PraŹda, jany ciapier kažuć, što Ź Sojmie buduć iŹci prociŭ hetaj kolonizacyi, ale jak heta budzie,—ubačym. Ciapier usie biełarusy pawinny hałasawać tolki za swoj biełaruski Nr. 16 spisak. Abaranić nas ad kolonizacyi, dać nam ziamlu, wolu i rodnuju Źkołu zmohuć tolki našy paŹty. što projduć u sojm sa špisku Nr. 16.

№ 5. Spisak kamunistaŭ. Ab hetym špisku nia kažam ničoha. Samo sialanstwa naša dobra wiedaje, ci karyсны im u sučasny moment kamunisty, ci nie.

№ 6. Spisak „Rad Ludowych“. PraŹdu kažućy—heta nijakaja partyja. Heta zwyčajnaja panskaja arhanizacyja. Čitrejšyja pany sabraliŹia i pastanawili mnoha hawaryć ab ziamli, kab paŹiahnuć da

siabie sialan. A sapraŹdy „radziuki“ ab ziamli tak dumajuć, jak i Źcie inšyja pany. Na „rady ludowe“ nie pawinien trapić niwodzin biełaruski hołas.

№ 8. Spisak „Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej. Spisak hetu tolki panski. Byłob strašnym prastupkam, kab našy sialanie dali swaje hałas na hetu špisk. Zakidać sabie piatlu na šyju niawarta.

№ 10. Spisak „Demokratycznej Unii Państwowej i spisak № 12 „Centrum polskiego“ ad panoŭ blizu susim nie adyŹli, a tolki krychu inakŹ pierafarbawalisja. Na hetu ja špiski niwodzien naś hołas papaŹci nie pawinien!

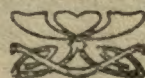
PrapuŹčanyja numary špiskaŭ — heta abo tyja, što Ź našym krai nia buduć wystaŭлены, abo tyja, na jakija naś sialanin usioroŹna nia daŹć hołas.

Astajecca špisk № 16. Heta naś špisk! Sialanie! WaŹa doja Ź waŹych rukach! I ziamlu, i wolu i Źkołu atrymajecie wy, kali Źsie jak prawasłaŭnyja, tak i kataliki, jak muŹčyny, tak i kabiety Ź dzieŹ wybaraŹ kiniecie Ź wybarnuju skrynku swoj № 16. Na hetym numary waŹy rodnyja syny, waŹy dzieci. Jany, jak waŹy rodnyja, was nia zdradzjać. Sialanie, pomnicie, što „kaŹula bliŹej da ciecia jak kaptan“!—Usie polskija partyi mohuć taksama Źmat što wam prykać, ale jany nia waŹy, jany čuŹyja, dyk nie ab was jany dumać buduć, jak projduć u Sojm. a ab sabie.

Sialanie! Nie pradawajcie siabie samych, nie zdradzajcie swaju ziamlu, swaju Biełaruskiju staronku! Nie addawajcie swaich hałas na čuŹych kandydataŭ.

Usie Biełarusy hałasujcie za swoj rodny špisk № 16.

A. SiarmieŹha.

Sami za siebie.

U čase pradowyrnaje ahitacyj na Ziamli Biełaruskaj budzie wystupać wialikaja čarha roznych partij hetyja dziełacca na dźwie hrupy: z adna-ho boku usie niapolskija nacyjanalnasci iduć družnaj hramadoj, usie razam, jak Blok Nacyjanalnych Mien-szańcziej Polskaha Haspadastwa (spisak № 16), pry čym usie partyi koźnaje sa zblokawanych nacyjanal-naściej abjadnany na adnej nacyjanalnaj platformie i paasobka nie wystupajuć; z druhoha boku wystupaje cełaja chmara polskich partyjaŭ, jakija iduć koźnaja asobna.

Szto mohuć rabić polskija partyi na Biełaruskaj Ziamli, siarod narodu Biełaruskaha? Woś pytańnie, jakoje ŭźnimajecca samo saboj, kali bačyś doŭhi spis polskich wybarnych numaroŭ, pušcanych u nas u chod. Jano, zapraŭdy dziŭna: što palakom rabić u nas?

Adkaz duža prosty: usie polskija partyi spadzia-jucca, što „biełaruskaje bydła“, jak jany nas nazywa-juć, hetkaje ciomnaje i durnoje, što na wybarach budzie hałasawać nie za swaje, a za polskija śpiski. Usie jahy żyrejuć na našy hałas. Hetak robić i en-deki, jakija adkryta dabiwajucca zništažeńnia samoha imia biełaruskaha i starajucca zrujnawać nas ekana-mična, pazbawiŭszy našaje sialanstwa ziamli, — i roz-uaha sortu „ludowcy“, — i ŭreście, lewyja partyi, jak „Wyzwolenie“ i P. P. S.

Szto za prawyja partyi, jakija imknucca abiez-ziamielić nas i zaniaści nam nowy pryhon, moža ha-lasawać tolki toj z biełarusou, chto zapraŭdy zasłu-hoŭwaje na imia „bydlaci“ — hetaha i dawodzić nia treba. Jano jasna samo saboj. Ale sprawa błutajecca, kali zakraniam pytańnie ab „Wyzwaleniu“ ci polskich socyjalistaŭ.

Pad toj čas, jak usie biełaruskija dziejačy zna-

chodziliś pad „apiekaj“ polskich žandarou; jak da-woli było biełaruskamu intelihentu, synu siarmiażnych baćkou, zjawicca ŭ swajoj wioscy, kab jaho adtaŭ pad aryštam wywiazła palicyja. Jak biełaruskija ča-sopisi, pasyłanyja z miesta padpiščykam, niedzie pa-darozie „prapadali“, — u hety čas polskaja narodnic-kaia partyja „Wyzwolenie“ jakaja maje metu bara-nić intareasy polskaha sialanstwa, pačala rabotu ŭ biełaruskaj wioscy. Partyja heta mieła swaich paštoŭ u Sojmie, dyk tyja swabodna razjaždźali pa našaj ziamli, zapužanaj administracyjaj, i swabodna-ž łajali hetu administracyju. Łajali ŭsich, chto kryudziŭ i ździekawaŭsia nad wioskaj. Narod, jaki dahetul nia-čuŭ takich wolnych pramowaŭ, horača adhukaŭsia na zaklik zapisywacca da „Wyzwolenia“, „wyzwalency“, pracujućy na Biełaruskaj Zianli, adkinuli ŭ nazowie swaim słowa „polskaja“ partyja i tumačyli, što ich partyja abyjmaje i biełaruskich sialan.

Prahramu swaju „wyzwalency“ nadrukawali pa biełarusku, dy ab ziamli ŭ joj panapisywali zusim nia toje, što ŭ polskim wydańni. Dyk našy ludzi i pisa-lisia ŭ „Wyzwolenie“, dumajućy, što heta — „swajo“: jany-ž i pa biełarusku pramaŭlali da nas!

Ślapyja: wy nia wiedali, što polskaja partyja „Wyzwolenie“ rupicca tolki ab karyść polskich sialan, što choča zabrać dla ich našu ziamlicu, jakuju my potam i krywioj paliwali sotni hadoŭ, što „wyzwo-lency“ swaim hałasami ŭ Sojmie začwardzili zakon ab polskaj kalanizacyi ŭ Biełarusi... Nia wiedali i nia wiedajecie, što zajawy hetaje partyi ŭ pieradwybar-nych listoŭkach, byccam „Wyzwolenie“ boracca z niesprawiadliwaju kalanizacyjaj, — heta zwyčajnyja pieradwybarnyja štuki i mana! Nia wiedajecie, što „Wyzwolenie“ maje za zakon ab kalanizacyi endekaŭ, piastoŭcaŭ i dr., a samo-ž pryłażyła ruku da prawia-dzenia jaho, što za hety zakon u Sojmie hałas-a-wali ŭsie čysta polskija partyi, nie wykluča-jućy „Wyzwolenia“ i polskich socyjalistaŭ!

Specyjalny feljeton dla „wyzwalencau.“

Pisać u biełaruskaj hazecie pieradwybarny felje-ton suproć wialikich panou — niamna što.

„Dobra pany handlawali—słuh na sabaki mia-niali“, — kaža prykazka.

I woś dahandlawalisia. Pryžoŭtki na ich zwod.

Ciapier užo nia ŭdascca im paminać swaje dukaty na hałas biełaruskich sialan. Dy i zamiest dukataŭ — marački. Praŭda, celyja pudy hetych mara-čak, jak katory pradaŭszy ziamlu ci les. Ale ŭ nia zwonić, jak kaliś u pana-ojca czy pana dziada.

Ciapier chiba jaki wypadak znojdziecć siarod biełarusau, što padaść swoj hołas za panskiju party-ju, za ŭsie hetyja „narodowa-chryścijanskija źjedna-čeńni“, „centrumy“ i ŭsiakaje licha.

Dyk woś, wialikija i siarednija, prawyja i cen-tralnyja pany dla nas zusim na wybarach nia strašny.

Hwaŭtam-ža jany nia prymusiać hałasawać na ich u Sojm. A hrašyma, arhanizawanaścju rady ŭžo daŭsi nia nadta ŭ hetaj sprawie, kali narod, za celyja wiaki mawoli, naŭčyŭsia hladzić na pana zusim świadoma.

Suproć panou pisać — papieru psawać: i tak ni-wodzim biełarus, kali jon nia durny, ci nie pradažny, hałasawać na pana ŭ Sojm nia budzie.

Ale woś — „wyzwalency“...

Heta — nowaja skuła, jakaja choča pad čas wy-barau sieści na biełaruskim cieie.

„Wyzwalency“ znajšli sposab „padjechać“ pad biełaruskaha sielanina.

Pasulili ziamielki, abarony ad panou. Nadruka-wali wojstruju hazetku na jaho rodnaj mowie. Za ručku z im na źjezdzie prywitalisia. Abłajali ŭsich jaho worahaŭ (aproć siabie, rozumiejecca). Zaprasili da siabie ŭ kumpaniju paru niaŭdačnikaŭ spamiž biełaruskich biazkolernych intelihientaŭ — dla maskiroŭkil Druhuju paru nawierbawali spamiž tych „cilihientaŭ“, jakim zdajecca, što jany zusim užo „wučonyja“.

I sprawa nasnudzilaś.

Padpuścili jašče kolki „araratarau“ z čysta bałša-wickaj demahohijaj, — i narod tam-siam daŭsia. Jak-ža: „wyzwalency“ — jany śmielyja, ŭsich łajuć i ni-koha nie bajacca! Nawiet samaho pana starostu z hrazioj miašajuć, a jon ciarpić... Biełaruskaha pracau-nika daŭno-b moža za kratki pasadzili za heta sa-maje, a „wyzwalencie“ papiswajecca i choć-by stol!

I biełaruskamu sielaninu zaświadbiela „wyzwa-lencami“. Jamu-ž duža chočacca wieryć, što ciapier užo k radaści świarbić, a nie pad skułu.

Biełaruskija pracauniki čuć-čuć nie praziawali niebiašpieki. Pakul šukali mocy ŭ supolnaści z ukra-incami i z inšymi narodnymi mienšaściami, pakul rabili Blok i naahuł naładźwali pieradwybarnuju pra-cu ŭ centry, — „wyzwalency“ ŭ ciamniejšych biełaru-skich miastowiaściach pašpieli zachapić pazycyi.

Dyk Źa wiedajcie heta, ludcy, wiedajcie, wo koŹyn palak waŹym koŹtam: choŹa aŹŹaŹli-ŹŹŹ swoj, polski narod, Źto dzieła ŹŹaŹŹia polskaha sialanŹwa „wyzwalency“ ŹŹo was pradali i buduŹ pradawaŹ! jany dobryja Ź PolŹŹy, kab tam barocca z polskim państwam, — i Ź Sojmie nam peŹnie pry-dziecca iŹŹi poruŹ z imi, kab raŹbiwaŹ panawaŹnie paŹstwa i endeckaje Źornaje sotni. Ale my nia mo-Źam i nie pawinny rabiŹ taho, da Źaho nas zaklikaje „Wyzwolenie“: my nia majem prawa addawaŹ na wybarach naŹy haŹasy nie za bielarusau, a za polskich demakracyŹna nastrojonych pankoŹ, Źto stajaŹ na pierŹym mieŹcy na Źpiskach „Wyzwolenia“. PraŹda, na tych-Źa Źpiskach stajaŹ i imiony bielarusau — dy stajaŹ jany dalej, zzadu, tolki dzieła przykryŹcia kan-dydatur palakoŹ na pierŹych miajscoch.

Toje-Ź, Źto my skazali tut ab „wyzwolencach“, tre-ba pautaryŹ ab polskich socyjalistach. Jany dobryja datul, pakul pracujuŹ na Źysta polskich prastorach, — ale na naŹaj Ziarni my majem dawoli swaich, bielaruŹskich socyjalistau i demakratau, synoŹ naŹaha na-rodu, jakija baroniaŹ naŹaje bielaruskaje sia-lanŹwa i rabotnikaŹ, jakija nie dapuŹŹiaŹ, kab polskija demakracy i socyjalisty zakawali nas u puty niawoli dzieła ŹŹaŹŹia polskich sialan i rabotnikaŹ. I elapier na wybarach, kali polskija socyjalisty pry-ehodziaŹ da nas pa mandaty, — my prypomnim im ryŹski mir, na katorym haŹawa ich DaŹyŹski, razem z endekami rezaŹ BielaruŹ na ŹaŹŹi, a paŹla z biaz-prykŹadnym cynizmam zajaŹlaŹ bielarusam: „my was padziaŹlili, bo na naŹaj staranie byŹa siŹla!“ — Nia-ehaj-Źa ludzi, na jakich laŹyŹ Źornaja plama hwaŹtu nad BielaruŹskim narodom, nie praciahiwajuŹ swaich ruk na bielaruskija haŹasy!

SkaŹam jaŹŹe raz: u Sojmie my pojdziem u chaŹrusie z polskaj demakracyjaj, sialanami i rabot-nikami, proti polskaha paŹstwa, jakoje Źciskaje Ź roŹnaj miery i ich, i nas. Ale u Sojm my paŹlom

swaich paŹloŹ, my nie addamo swaich haŹasoŹ choŹ-by najlepŹszym palakem. My pakaŹam, Źto biela-rasam nia treba ŹuŹych apiakunoŹ, bo my sami zda-lejem baraniŹ naŹy sprawy i pakazaŹ usiamu Źwiatu naŹy kryŹdy.

My padamo swaje haŹasy za toj Źpisak, jaki ŹloŹany BielaruŹskim Cantralnym Wybarnym Kamitetam, pad numaram Źasnaccatym.

Iw. MialeŹka.

Bielarusy!

U koŹnym abwodzie wybirajcie ad siabie u wybarnuju komisiju swajho dawieranaha (meŹa zau-fania). Wybranaha prysyŹlajcie u Biel. Cantr. Wybarny Kamitet. Tut waszy dawieranyja atryma-juŹ zaŹwiedczaŹnia i padczas ha-ŹasawaŹnia buduŹ mieŹ prawa (ordynacya wyborcza, Art. 63) byŹ prysutnymi u wybarnaj komisii. ZrabiŹ heta treba abawiazkowa, bo inaksz worahi naŹy pryczyniaŹ nam mnoha kryŹdy. Wy pawin-ny baczyŹ padczas wybarau usio na swaje woczy!..

Ale woŹ pajechali na wiosku instruktary Biela-ruskaha Wybarnaha Kamitetu i ŹbaŹyli, chto najboŹ paŹpieŹi zaduryŹ nieŹwiadomych ludziej: „wyzwalency“. Dali im boj... Nia zdoŹeli „wyzwalency“ hwaŹtam i haŹasam zaŹluŹyŹ bielaruskaha hoŹasu. Narod zrazu-mieŹ, chto dla jaho lepŹy, i paŹau adwaraŹwacca ad „wyzwalencaŹ“ k BielaruŹskamu Wybarnemu Kamite-tu. Bielaruskija haŹety ŹmieŹŹili paru artykuŹau ab tym, Źto takaje zapraŹdy „wyzwalency“, i sprawu „wyzwalencaŹ“ jaŹŹe boŹ pahorŹali.

Tady „wyzwalencie“ Wajawodzki Ź swajoj ha-zetcy nakinuŹŹia na wiadomaha narodnaha bielaruŹ-kaha ksianŹa Adama StankiewiŹa, kandydata na paŹla Ź Sojm ad bielarusau. PryploŹ jon da ksian-dŹa i ŹydoŹ i rabinuŹ, i niamekija hroŹy, zabyŹŹysia na toje, Źto i pana Wajawodzkiego, ŹwieŹaŹkaha „wy-zwalenca“ bielarusy dobra znajuŹ, tolki pakul Źto pi-saŹ nia choŹuŹ.

NakinuŹŹia „wyzwalency“ na toje, Źto BielaruŹ-ski Wybarny Kamitet zachacieŹ, kab bielaruskija sia-lanie haŹasawali sami za siabie, a nie za polskuju partyju „Wyzwolenie“, jakaja iznoŹ-Źa na dumku sa-mich „wyzwalencaŹ“ joŹŹ niby-ta najlepŹaj partyjaj polskich sialan.

PierŹ-napierŹ nia moŹna zhodzicca z tym, ŹŹto „Wyzwolenie“—heta polskija sialanie.

Nia wiedajem, jak u PolŹŹy, a Ź naŹym krai, dyk usie hŹaŹnyja „wyzwalency“—heta panky, padpan-ki i nawet celyja pany.

Nia dziwa, Źto jany i piŹaŹ pabielarusku nia ŹmiejuŹ: swaju haŹetku u bielaruskaj mowie naniaŹi piŹaŹ biezrobotnaha bielarusu. Sami napiŹuŹ papol-sku, a jon im za hroŹy pierakŹadzie na bielaruskaju mowu. Paciecha, ale bielaruskamu sialaninu nie da Źmiecha.

„Wyzwalency“ kaŹuŹ, Źto bielaruskija sialanie pawinny haŹasawaŹ za „wyzwalencaŹ“, znaŹycca—ra-zam niby-ta z polskimi sialanami, bo i Ź tych adny intareŹy suproŹ panoŹ. Tady ŹŹo buduŹ „narodnaja jednaŹŹ“.

I my tak dumajem, Źto lepiej bylo-b, kab usie sialanie iŹli razem i za adno.

Ale woŹ dziŹna, Źamu heta bielaruskija sialanie musiaŹ haŹasawaŹ za polskuju faktyŹna partyju „Wy-zwolenie“, z centram u WarŹawie, a nia polskija sia-lanie za BielaruŹski Wybarny Kamitet z centram u Wilni?

Chto znae „wyzwalencaŹ“ bliŹej, tamu tut ni-Źoha dziŹnoha niama: jany-Ź i prystaŹleny tut da ra-boty, kab usialakim sposobam paciaŹnuŹ bielaruskich sialan da WarŹawy... tolki nie Ź paŹly! MoŹna nawet adnaho-druhoha i Ź „paŹly“ pakul Źto pasadziŹ, kali joŹŹ nadzieja, Źto buduŹ skakaŹ tam nie „lawonichu“, a nieŹta padobnaje da skokaŹ polskich sialan, nu, mazureŹka, krakowiŹka...

Oj „wyzwalency“, „wyzwalency“! Dobraja haŹa-wa Ź pana Chaminskaha, nia horŹaja i Ź tawaryŹa

Zakon ab wybaranych schodaŭ.

5 žniŭnia Sojmi zaŭwiardził zakon, jaki daje poŭnuju swabodu rabić pieradwybarnyja schoďy. Z pryčyny taho, što endeckaja administracyja, warożaja da biełaruskaha nasialeńnia, budzie roznymi sposabami praškadžać biełaruskaj pi radwybarnej ahitacyi, ličućy, što narod nia wiedaje swaich prawoŭ, — my dajem tut poŭnaściu hety zakon:

Art. 1. Dziela ŭsich schodaŭ, jakija sklikajueca wybarščykami, ci kandydatami na deputataŭ u wybarnym čaście, znaććy, ad dnia wyznačeńnia wybaraŭ **pazwaleńnie administracyjnaje ŭłady nie-patreba.**

Art. 2. Ab pieradwybarnym schodzie paď adkrytym niebam, na ploščach publičnych, darohach, asoba, jakaja toj schod sklikaje, pawinna zajawić adpawiednaj administracyjnaj ŭładzie 1-je instancyi abo najbliżejšym palicejskim wartam (posterunkom policyjnym) nia mienš jak za 24 hadziny da pačatku schodu.

Art. 3. Zajawa, ab jakoj art. 2, moža być зробlena na piśmie abo na słowach i pawinna źmiaščać u sabie: 1) imia i prożwišča taho, chto sklikaje schod, 2) pawiedamleńnie, što heta jość pieradwybarny schod, 3) adres taho, chto sklikaje. **Ułada ŭraz-ža wyda-je paświedčańnie, što zajawa ab schodzie зробlena.**

Art. 3. Pamianutyja ŭ art. 3 zajawa i paświedčańnie wolnyja ad usialakich herbawych apłat.

Art. 5. Hety zakon ni ŭčym nia **źwiaz-
waje schodaŭ u zakrytych pamieškańniach,**

pry čym padworak i sadok, jakija stanowiąć arhanič-na začynionuju celaść z hmacham, ličacea zakrytym pamiaščeńniem.

Art. 6. Usie pastanowy raniejšych zahadaŭ, niashodnyja z hetym zakonom, hublajuć siłu zakona.

Art. 7. Hety zakon atrymliwaje siłu ad dnia abwieščańnia jaho, a wypaŭnieńnie jaho daručajecca Ministru Unutranych spraŭ.

Takim paradkam, zhodna z hetym zakonom (Ustawa w sprawie wolności zgromadzeń przedwyborczych z dnia 5 sierpnia 1922 r.) u pieradwybarnym čaście (znaććy pačynajućy ad 18 žniŭnia da dnia wybaraŭ) moźna swabodna, nikoha nia pytajućysia i nie pawiedamlajućy, sklikać pieradwybarnyja schoďy ŭ zakrytych pamiaščeńniach. Taksama nia treba prasić ni ŭ kaho pazwaleńnia na sklikańnie schodu na rynku, plošcy, wulicy, darozie, a ab takim schodzie prosta treba pawiedamlać palicyju zahadzia—za 24 h.

Wiedama, palicyja, ličućy na ciemnatu narodu, moža admowicca pryniać zajawu ab schodzie. Heta—niezakonna, i ŭ takim wypadku pry padaćy zajawy treba mieć niekalki świedkaŭ, što palicyja pawiedamlena ab schodzie.

Karystajciesia hetym wašym prawam i pazywajciesia na hety zakon.

SIALANIE! Damahajciesia swaich skoł u rodnaj mowie. Sastaŭlajcie pryhawary ab adčynieńni biełaruskich skoł. Żwiertajciesia za paradaŭ i zapamohaj da Biełaruskaj Cantralnaj Szkolnaj Rady. Pamiatajcie, što ŭ aświecie—naša moc.

Wajawodzkaha (moža nawiet sprytniejšaja), ale nia ŭdaŭcca wam na hety raz zbałamucić „tutejšaha“ čaławieka.

I ščyraje wam dziakuj, što baronicie nas ad swaich ludziej „z čwiordymi rukami i słaboju haławoju“, ale nie chwalciesia wy sami, što mnohich biełarusau z turmy i z koncetracyjnych łahieraŭ wyzwaliłi.

Wiedajecie, nam niejaka niałoŭka ad hetaj pachwalki...

Peŭnie-ż, moža i palcaŭ na dźwiuch rukach nia chopić pieraliććy, kolkich wyzwaliłi, ale musić u pana Chaminskaha i wałasoi na haławie nia chopić, kab źliććy, kolki nia wyzwaliłi.

Jano to i nia dziwa: bo wy byli ŭwiesć čas zaniamšysia inšaj rabotaju.

Wy rabili „narodnuju jednaść“, režućy żywoje ciela Biełarusi miram z bałšawikami:

Wy rabili hetuju-ż „jednaść“, hałasujućy ŭ Wilenskim Sojmie ab dałučeńni Wilenščyny da Polščy biaz usialakich asobnych krajowych prawoŭ.

Wy rychtawali abšar dla praćy na karyść hetaj „jednaści“, hałasujućy u starym Waršauskim Sojmie za wajskowuju kolonizacyju na biełaruskaj ziemieli.

Ciapier wy starajeciecia, kab biełarusy dziela hetaj wašaj „jednaści“ jašće i hałasy padawali za was. Smaat pracy!

Hdzie-tam, jak tym ludziom, z Biełaruskaha Wybarnaha Kamiteta, zajmacca wam niejaka inšaj pracaj dla biełaruskaha narodu.

Wašy bałamuty sulać nam pašla hetych wybaraŭ i z amlu, i skoły, i hory załatyja,

bo dahetul-ža wy nia mieli času dać nam ziemieli ci adčynić biełaruskuju skołu, kab biełaruski sielanin pa swajej ciemnacie nia słuchaŭ-by ciapier wašych bałamutaŭ.

Bo dahetul-ža wam i času nia było padumać, što biełaruski sielanin abyjšousia-b, moža, i biaz wašych załatych horaŭ u swaim kraju.

Wam-ža niekali było i parazwažać, a ci niaska-ža biełaruski sielanin: žwiarniciesia wy, pany, da polskich sialan i sulicie im załatyja hory za dałučeńnie da Biełaruskaha Wybarnaha Kamiteta.

Waša „wyzwalenčaja jednaść“ — chito jaje wiedaje, što za jednaść: dla polskaha sielanina, stoŭ niet, sprawa karysnaja, a dla biełaruskaha—ni wošta...

Waša staraja specyjalnaść: nacyjanalizm, polonizacyja, kolonizacyja. Dyk zajmajciesia jaju adkryta, tak, jak heta robiac wašy pany. U was z imi ŭ hetych sprawach poŭnaja psycholohičnaja „jednaść“.

Dyk nia śmiejcie wašaj „jednaściu“ duryć haławu nam.

Bo i wy i my dobra wiedajem, čym hetaja jednaść pachnie dla biełaruskaha narodu.

J. K.

Dawierannyja ad hramadzianstwa.

(„meżowie zaufania“)

Pry padačy akružnaha špisku kandydataŭ, jaki pawinien być padpisany nia mienš, jak 50 wybarščykami akružna, hetyja padpisaŭšyja pawinny tutža wybrać swajho poŭnamocnika pa hetamu špisku. Poŭnamocnik hety budzie baranić intareasy špiska pa šsich Akružnych Kamisijach (st. 47).

Ale, zrazumiela što intareasy našaha špisku, na šu sprawu pryjdziecca baranić i ŭ koŭnym Abwodzie. Dzieła taho zakon dajeć prawa hetamu poŭnamocniku akružnaha špiska naznačać swaich dawierannych dzieła abarony intareasaŭ hetaha špiska ŭ waŭsich Abwodawych Kamisijach (t. 68).

Woš jany i jość tak nazyw. dawierannyja ad hramadzianstwa („meżowie zaufania“).

Hetyja dawierannyja ad hramadzianstwa buduć upuščany razam z siabrami Abwodawych Kamisii ŭ pamieškaŭnie Kamisii ŭ najwaŭniejszy moment wybarnaha času, ŭ dzień hałasawaŭnia (st. 63).

Razam z siabrami Kamisii hetyja dawierannyja ad hramadzianstwa buduć siadzieć u čas hałasawaŭnia za adnym staŭom, pierahladywać koŭny kanwert bačyć koŭnaha wybarščyka, bačyć jak prawilna staršynia i siabry Kamisii wypaŭniajuć swaju najwaŭniejszu pracu—być sprawiedliwymi i akuratna, nia hle-dziučy na asobu, wypaŭnić roŭnija dla ŭsich pradpi-saŭni zakonu (st. 78).

Razam z siabrami Kamisii dawierannyja ad hramadzianstwa pawinny prakanacca, što wybarnaja urna — pustaja. Urna heta jość zakryty na kluč jaščyk, u jaki kidajuca kartački hałasawaŭnia (st. 69).

Dawierannyja ad hramadzianstwa majuć prawa adnalkowa z siabrami Kamisii zastanawić padaču hołas koŭnaha wybarščyka, asobu, jakuju jany ličać padazronnaj i prawy sprečnyja. Tady da wyjašnieŭnia pytaŭnia staršynia nie dapuskaje da hałasawaŭnia padazronnaha wybarščyka (st. 75 p. 1).

Nadwarot, u wypadku niapewnaści z boku in-šych, dawierany ad hramadzianstwa pawinien pakła-paciecca znajści druhoŭa šwiedku, ličučy pieršym sa-maho siabie, kab pačwierdzić, što padazronnaja aso-ba jość poŭnamocny wybarščyk (st. 75 p. 2).

Pry abawiazkowaj prysutnaści dawierannych ad hramadzianstwa padličajuca hałas u ŭrnach pašla wybaraŭ (st. 30).

Pry padličcy hałasow staršynia pawinien koŭnu-ju kartačku hołasna pračytać, a **numer špiska i kartačku pakazać dawieranamu ad hramadzianstwa.**

Adnym słowam, bačym jakaja waŭnaja rola da-jecca zakonam hetym dawieranym ad hramadzianstwa.

Razumiejecca, što ani wybarščyka, ani dawiera-naha ad hramadzianstwa ŭradowaja administracyja nia maje prawa kranuć, kali jany nia wychodziać z ramaŭ zakonu.

Ale samuju ciaŭkaju prastupnaść zrobieć toj prad-staŭnik ułady ci hramadzanin, jaki adwaŭycca kranuć asobu dawierannaha ad hramadzianstwa, abawiaz-ki jakoha pakazany ŭ wybarnym zakonie, dzie za-biaŭpiečywujuć jamu asobuju apieku ad zakona tak, jak i siabram Abwodawych Kamisij (st. 27).

Z usiaho wyšejskazanaha, bačym, jak waŭna i nieabchodna mieć hetkija kamitety ŭ koŭnym abwo-dzie, jak waŭna raniej padhatawać nia mienš jak troch asob u abwodzie. Z hetych hatowych i wieda-

mych Akruž. Kamitetu troch kamiteckich asob poŭ-namocnik našaha akružnaha špisku naznača je dawie-ranaha ad hramadzianstwa i jaho zastupnika, jak tol-ki budzie padadzienny nam spisak.

Pašla naznačeŭnia ich, jany ŭžo ličacca nieda-tyčnymi. Koŭny dawierany ad hramadzianstwa majeć prawa ad siabie wyznačyć pa addzielnych wioskach swaich dawierannych, jakimi žaŭniajuca i ŭsie druhija siabry Abwodawaha Bielaruskaha K-tu.

Wyznačajcie ŭ swaich wiernych ludziej—swaich dawierannych ad hramadzianstwa!

Zakładajcie swaje Kamitety ŭ koŭnym abwodziel

Dziesiać zapawiadziej.

1. Tolki Bielaruski Wybarny Kamitet jość twa-im, sielanin, abaroncam. Nja wier nijakim inšym.

2. Nie stwaraj sabie kumira z „Wyzwaleŭnia“, albo „Piasta“, albo «Rady Ludowaje», albo inšych par-tyjaŭ, a ni ŭ hare—horadzi, a ni ŭ nizi—ŭ wioscy nie kłaniajsia im, nia słuchaj, ichnich nahaworaŭ i nie usuŭzysia im swaim hołasam.

3. Pryzywaj na padmohu i hałasuj tolki za bie-laruskaha kandydata, a nia polskaha, bo daremna bu-dzie ŭsia twaja na jaho nadzieja.

4. Pomni dzień niadzielnny 5 listapada, kali pa-winien padać hołas za swoj, Nr. 16 bielaruski špisak kandydataŭ da Sojmu, a 12 listapada da Senatu. Adzin mesiac rychtujsia da wybaraŭ, arhanizujsia i tady dzień wybaraŭbudzie twaim światam, bo ŭsie twaje kryŭdy stanuć wiadomy ŭsiemu światu.

5) Uwaŭaj swoj bielaruski kamitet, za matku i bačku swajho, jaki ciabie baronić, a za heta časta pakutuje. Wier tolki jamu i doŭhija hody ščasliwa praŭywieš na ziamli.

6) Nie zabiwaj swajej bačkaŭšczyny i dzieciej swaich, a dzieła hetaha hałasuj za bielaruski špisak Nr. 16, jaki dla dzieciej dabjecca rodnaje bielaruskaje školy, nadzielić ziamloj, čaho tabie polskija partyi nia choćuć dać.

7) Nia wier polskim partyjam i ich ahitatarom, niŭ narodnym, jakija tolki na słowach abiacajuć raj, a zapraŭdy stwaryli piekła.

8) Nie abkrađaj swajho narodu, addajućy swoj hołas za čuŭy špisak. A daj hołas tolki za swajho kandydata, za swoj špisak Nr. 16.

9) Nia słuchaj, što tabie na bielarusau, albo na naš špisak Nr. 16 budzie hawaryć jaki niabudŭ polski ahitatar; sam nia słuchaj, nia wier i druhim kaŭy kab nia weryli.

10) Čuŭoha nie žadać, ale i swajho nie dawaj: ani ziamielki swajej, ani karowy, ani školy. Szanuj swajo dabro i dobra tabie budzie i doŭhija hody pra-ŭywieš na swajej bielaruskaj ziamielcy.

Bielarusy!

Usiudy zakładajcie swaje wybarnyja kamitety. Rabić wam heta dazwalaje wy-barny zakon, jaki dajeć wam poŭnuju swabodu arhanizacyi ŭ sprawie wybaraŭ.

Da nas pišuć.

Pany swajo robić.

MAJONTAK BOHUDZIENKI, Miorskaj hminy. Dzišnienskaha pawietu. Pani Wałasouškaja (haspadyňa majontku) pradala swoj majontak i ŭ prydaču dała častku ziamli, jakuju arandawaŭ u praciahu 12 hadoŭ hramadz. Wrubleŭski. Nia hledziačy na toje, što Wrubleŭski arendu wyplačywaŭ spraŭna i što ņžo zapłaciŭ aŭ da 23 krasawika 23 hodu (pa kantraktu зробленамu ŭ hminie), p. Wałasouškaja prykazala jamu zaraz za ŭbracca kudy jon choča, kaliž jon nie „ubiarecca“ dyk jana jaho wykinie nasilna, pry pomačy palicyi. Wrubleŭski zajawiŭ, što jon maje prawa siaździeć da 23 krasawika — a da hetaha času moža być jon atrymaje hetu ziamlu jak nadzieŭ, što ciapier čas pierad wybarami i pany nia majuć prawa ździekawacca nad mužykom. Janaž adkazala, što pluje na ŭsialakija wybary i swabodu, što nadzieŭ ziamli muzyki nikoli nie atrymajuc, a ciapier jaje prawa ŭsiudy dyk „ubirajsia“ i bolš ničoha. Prošby Wrubleŭskaha ŭ hminie i starostwie ničoha nie pamahajuć, tam jamu kažuć: jak pani kaža, tak treba i rabić.

Dyk wot: wybary wybarami, swaboda swabodaj, a pany jak ździekawalisia nad mužykami tak i ździekujucca.

Siarmijažnik.

Niażywyja hałasujuć. a żywyja maŭčać.

LEONPOL. Dzišnienskaha paw. U našaj hminie ŭ śpiski wybaršczykaŭ uniesieny ŭmioršyja. A što da żywych, dyk ludziej z wioskak trećiaja časć nia ŭpisana, a z falwarkaŭ zapisany usle akurata. Woś jak „sprawiadliwa“ buduć wyhladać hetyja wybary! Metaž takich štućak tolki taja, kab sjełanin nie padaŭ hołas za swoj biełaruski śpisak, a kab prašli pany hałasami rožnaj ślachty, rožnych panoŭ i padpankaŭ

Leonpolec.

Ks. Ościłowič prociŭ sialanstwa.

MIORY, Dzišnienskaha paw. Naš ks. Ościłowič, jak da jaho prynosiać na zapawiedzi, dyk zmušaje ŭpisywacca ŭ polskuju partyju „Centr“. A kali chto nia choča, bo wiedaje, što heny „Centr“—heta panskaja partyja, dyk tady ks. Aściłowič strašyć, što duža doraha woźmie za ślub, a inakš dyk moh by jaho dać darma.

Aprača taho, ks. Aściłowič zajmajecca ahitacyjaj prociŭ biełaruskich ksiandzoŭ. 29-ha wieraśnia ŭ Stefanowie da miascowych panoŭ hawaryŭ, što jon i čaściej tudy pryjażdžaŭby, kab u Pahoście nia było ksiandza biełarusa.

Naša sialanstwa hetaje štukarstwa ks. Ościłowiča rozumieje dobra i mała jaho słuchaje. Swoj

Aryšty biełarusaŭ

KRYNKA. Horadzienskaj hub. S pryčyny wybaraŭ u Waršaŭski Sojm pačalisia pasiarod biełaruskaha nasieleńnia arišty. Abwinawačywajuć u paŭstańni, tak napr.: Symona Markiewiča z wioski Mały-Azierrany Hałynskaj hm. Uładzimiera i Jazepa Siemianikaŭ z wioski Azierskaja Krynskaje hm.

U nas usio prawasławiaje žycharstwa aświadomianaje, budzie hałasawać za swoj biełaruski spisak, adno brada z katalikami, jany nia ŭsie ŭswiadomija.

Wiechać.

Z biełaruskaha wybornaha ruchu.

Biełaruski žjezd u Wilni.

2-ha i 3-ho hetaha miesiaca ŭ Wilni adbyŭsia žjezd biełaruskich pradstaŭnikaŭ z akruhoŭ Świančianskaha i Lidzkaha. Usiaho pradstaŭnikaŭ było bolš jak 100. Nastroj na žjeździe byŭ ščyra biełaruski. Abhawarywalisia sprawy kandydataŭ u Sojm. U okruzie Świančianskim žjezd wystawiŭ na pieršaje miesca k.s. Ad. Stankiewiča, na druhoje — biełaruskaha wučyciela Miattŭ; a ŭ okruzie Lidzkim pieršaje miesca zaniaŭ inżynier Aŭsianik, a druhoje wučyciel Rak-Michajłoŭski.

Žjezd hety rabiŭ uražeńnie biełaruskaha Sojmu. Biełaruskija prawadory mehli ciešycca, što ich praca nie prapadajeć darma, što żywioć Biełarus.

Z Wilni.

U Biełarusk. Cantr. Wybarnym K-cie.

(Wilenskaja № 12). Bujna idzie pieradwybornaja praca. Kožny dzień delehaty z wioskak robić dakłady z miesc i skwapna nabirajuć literaturu. Wioska ażyła, zaskawiasia, pawieryla. Kamitet pracuje cely dzień. Śjabry kamitetu, jakija majuć jašče słužbowyja zaniatki, wybiwajuca z sił. Pasiedžańni zaciahiwajuca da hlybokaj nočy. Choć šmat drukujucca adozwaŭ, instrukcyjaŭ, hazet („Bezapycki Zvon“ i „Krynica“) adnak niezaŭsiody ŭsim chapaje. U ahitacyjnaj pracy haračaŭje ŭčašcie prymajuć studenty-biełarusy.

Maładoje žyćcio. Na dniach wyjdzie časopiś biełaruskaj moładzi „Maładoje Žyćcio“ № 3 (6).

Razjaśnieńnie.

Biełaruskaja Cantralnaja Szkolnaja Rada ŭ Wilni hetym dawodzić da wiedama sialan biełarusaŭ, što jany, chočućy adčynić u sialie na mejscy biełaruskaju pačatkowuju školu, majuć na heta zakonnaje prawa. Heta prawa zamacowane Konstytucyjaj Rečy Paspalitaj Polskaj (§ 110) majućy na ŭwazie kulturynyja patreby swaich hramadzian, naležućy da nia-polskaj nacynjalnaści.

Dziela adčynieńnia školy sialanie pawinny: 1) dawiasci da wiedama wojta hminy, što jany ŭ taki i taki dzień źbiarucca ŭ hminnie ci ŭ druhim miejscy na schod dziela paŭstanowy ab adkryć biełaruskaje školy, 2) napisać na hetym schodzie prošbu da Pawiatowaha Szkolnaha Inspektara z podpisiaŭ tych baćkoŭ, dzieci jakich buduć wučyca ŭ škole, 3) u prošbie zaznačyć, što wydatki na školu sialanie biaruć na swoj košt, apyřć apłaty pensyi wučycielu i 4) daduć śpis dzieciej nia mienš 40, (Kali dzieciej budzie bolš čym 50—60, i na hety lik budzie adpawiedać budynak školy, to ŭ prošbie možna prašić wyznačyć 2-ch wučycialoŭ). Wučyciel, katoraha sialanie buduć prašić ab naznačeńni, pawinien wiedać polskuju mowu i mieć adpawiednyja papiery na prawa wykładańnia ŭ pačatkowaj škole.

Kopiju z usich, зробленых takim paradkam, dokumentaŭ, naležyć prysłać ŭ Biełaruskuju Cantralnuju Szkolnuju Radu, kab, na wypadak prawałocki sprawy adčynieńnia školy, Rada mahłaŭ jašče i z swajho boku padtrymać prošbu sialan pierad Uładaj

Biełaruskaja Cantralnaja
Szkolnaja Rada.

Pismo u redakecyju.

Pawazany Panie Redaktaru.

Pamiascicie ū swajej pawazanaj hazeci piśmo hetkaha źmiescu:

Da mianie, a heta było 12 wieraśnia u 4 hadz. ranicy zjawilasja naša palicyja ū liku piaci čatawiek i pieršym ich było zapytańniem: „kiedy pan przyjechał z Litwy?” Iozicie zapytalescja ū susiedziaŭ — takim byŭ moj adkaz — bo mnie ūsio roŭna nie daćcio wiery. „A, my wiemy, pan przyjechał we czwartek!” z hetymi sławami palicyja na čale kiraŭnika pastarunku pačala Źnyryć u chaci, pryčym z bibliatki zabrali ūsiu biełaruskiju literaturu, jak to: padručniki dla pačatkowych škot i knižki dla čytańnia.

Pieratroszy ūsie budynki i nieznajšoŭszy ničahu sieńki za što možna było-b pryčapicca, — z krykam: „pan byŭ w Litwie!” mianie aryštawali, a literaturu skanfiskawali.

Pratrymaŭszy mianie ceły dzień u Krynskim pastarunku, unačy adwieźli da Horadni ū Ekspozyturu sledčuju.

Tam mianie praz dwa dni pytalisia ūsio ab adnym: „powieź nam na prawdę, że byŭ w Litwie — przyznaj się!” I heta ūsio rabiłasia z pabićciem twaru. Na druhi dzień dastaŭ jašče dobra ū baki i hrudzi i tolki tady byŭ napisany pratskoł i adastali mianie bazad u naš pastarunak.

Tut mianie zwolnili, pryčym ściahnuli daznanie z niekalkich sialan i sołtysa našaj wioski pad raspisku, pieradali ū sud, a ad mianie patrebawali raspisku, kab nikudy nia ūciok i nie adjezžaŭ, a palicyja mianie amal što dnia dawiedywajecca.

Woś jakoha biazpraŭja dapuskajecca ū nas palicyja.

Janka Łatyś.

w. Parečy, Horadz. hub.

i pawietu, Krynskej hm.

1. X. 1922 h.

Swaja poėta.

J Łatyśu: Atrymali. Karystajem. Padziaka. Ab ūsim dawajcie nam znać. U sprawach wybaraŭ źwiartajescja da swajho centru ū Horadni. Tam dastaniecie i instrukcyj i literaturu. Hrošy my dahetul nie atrymali. Mo' išče nadojduć.

Ramanu Szylawiu u Girnowie: Prošbu wašu spaŭniajam. „Krynica” pasyłajem. Sami čytajcie i druhim dawajcie.

Malwinie Radziuk u Szarkauszczynie: Za 6000 p. m., jakija wy achwiarawali na „Krynica” du-
ża dziakujem. „Бел. Звон” wam taksama pasyłajem.

Wrasny Bielaruskich Wybarnych Kamitetau.

Centralny Wybarny Kamitet. Wilnia, Wilenskaja № 12.
Kružny wybarny Kamitet na Nawahrudzki akruh, Baranawičy, Paštowaja 66.

Kružny Wyb. K-tet na Lidzki akruh. Lida, Legionowaja wulica № 1.

Kružny Wyb. Kamitet na Haradzienski akruh, Horadnia, Paŭnočnaja wul. № 7.

Kružny Wybarny Kamitet na Bielastocki akruh, Waŭkawysk, Piaskowaja wul. № 14.

Nawahrudski Pawietawy wyb. Kamitet. Nawahrudak, Wialiki rynek № 14.

Bielski Pawietawy wybarny K-tet. Bielsk, Litoŭskaja wul. № 30.

Niešwižski Pawietawy wyb. Kamitet. Niešwiž, Albianskaja wul. № 30.

Słonimski Pawietawy wyb. K-t. Słonim, Abałoŭ 42.

Pružanski Pawietowy wyb. Kamitet. Pružany.

Staŭpiecki Pawietawy wyb. Kamitet. Staŭpey.

Aŭhustoiŭski Pawietawy wyb. Kamitet. Aŭhustowa.

Sakolski Pawietawy wybarny K-tet. Sakolka.

Sejnski Pawietawy wyb. Kamitet. Sejny.

Łuniniecki Pawietawy wyb. Kamitet. Łuninieć,

Caskoŭny zauł. № 2.

Wialejski Pawietawy wybarny Kamitet. Wialejka.

Rudominski Hminny Kamitet, m. Rudomina, Wilenskaha paw.

Szarkaŭski Hminny K-tet, m. Szarkaŭščyna Dziśnienskaha paw.

Dokšycki Hminny wyb. K-tet, Dokšycey, Dunilawie-
kaha paw.

Zabreski Hminny Wybar. K-t. m. Zabrežje, Wałožynskaha paw.

Hančarski Hmin. Wybr. K-t. Wioska Hančary, Lidz-
kaha paw.

Bielički Hmin. Wybar. K-t. Wioska Zblany Lidzka-
ha paw.

Orlański Hmin. Wybar. K-t. m. Orla, Lidzkaha p.

Rakankoiŭski Hmin. Wybar. Kamitet. Wioska Rakašcy
Lidzkaha paw.

Budslaŭski Hminny Wybarny Kamitet Budslaŭ, Du-
nilawickaha paw.

Niehniewicki Hminny Wybarny Kamitet, wioska
Niehniewica, Łuninieckaha paw.

Szčorsaŭski Hminny Wybarny Kamitet, w. Szčorsa-
wa, Łuninieckaha paw.

Lubčanski Hminny Wybarny Kamitet, wioska Lub-
čany, Łuninieckaha paw.

Usielubski Hminny Wyb. Kamitet, wioska Usieluby
Łuninieckaha paw.

Horodečenski Hminny Wybarny Kamitet, wioska
Horedečna, Łuninieckaha paw.

Kašeleŭski Hminny Wybarny K-t, wioska Kašelewa,
Łuninieckaha paw.

Listapadzki Abwodawy Wybarny Kamitet, wioska
Listapady, Ašmianskaha pawietu

Zaprudzki Abwodawy Wyb. K-t, wioska Wialikaje
Zaprudździe, Ašmianskaha paw.

Kaščełičski Abwodawy Wybarny Kamitet, w. Kašče-
ličy, Ašmianskaha paw.

Starynkaŭski Abwodawy Wyb. K-t, wioska Staryn-
ki, Ašmianskaha paw.

Hańkowičski Abwodawy Wybarny K-t, m. Hańko-
wičy, Ašmianskaha paw.

Rudziauščynski Abwodawy Wybarny K-t, wioska
Rudziauščyna, Ašmianskaha p.

Wysokaŭski Abwodawy Wyb. K-t, wioska Wysokaje
Ašmianskaha p.

Małozaprudzki Abwodawy Wybarny K-t, Małoje Za-
prudździe, Ašmianskaha p.

Pahostski hminny kamitet, Pahost Dziśnienskaha paw.

Łodski hminny wybarny k-t, Dziśnienskaha paw.

Radaškoŭski Wybarny K-t na miesta i hminu, m.
Radaškawičy, hmina Wialejskaha nawietu.

Słabodzki Hminny Kam., Brasłaŭskaha paw.

Leonpolski hminny wybarny k-t, Dziśnienskaha paw.

Drujski hminny wybarny k-t, Dziśnienskaha paw.

Pawiacki Abwodawy wybar. k-t, Dziśnienskaha paw.

Miorski hminny wybarny k-t, Dziśnienskaha paw.

Čerkeski hminny wybarny k-t, Dziśnienskaha paw.

Łužecki hminny wybarny k-t, Dziśnienskaha paw.

Wojstamski hminny wybarny k-t, Świančianskaha paw.

Žodziški hminny wybarny k-t, Świančianskaha paw.

16

HRAMADZIANIE!

16

Biełaruski Cantralny Wybarny Kamitet, jaki abjednał pradžaŭnikoŭ usich partyj i hrup biełaruskaha hramadzianstwa, u zhodzie z usimi Biełaruskimi Akrużnymi, Pawiatowymi, Hminnymi i Abwodawymi Wybarnymi Kamitetami, hetym abwiaščaje numer špisku kandydataŭ u Sojm i Senat, za jaki pawinny padać swoj hołas usie wybarščyki-biełarusy biaz rožnicy wiery i partyjnaje prynaležnaści:

heta **szasnaccaty** numer

Biełaruski Cantralny Wybarny Kamitet zmowiłsia z usimi inšymi nacyjanalnaściami Polskaha haspadarstwa, što znachodziacca ŭ takim-ža biaspraŭnym pałažeńni, jak i Biełarusy, kab usie jany na wybarach wystupali pad tym-ža numeram **šasnaccatym**, numeram **Bloku (chaŭrusu)** nacyjanalnych mienšaściej Polskaje Rečypaspalitaje.

Dla biełaruskich akruhoŭ na hety špisak upisany imiony kandydataŭ, jakich wystawiŭ sam Biełaruski Narod na swaich pieradwybarnych schodach i zjezdach.

Deputaty, jakija pa špisku № 16 papaduć ad nas u Sojm i Senat, buduć ščyra baranić nacyjanalnyja prawy Biełaruskaha Narodu, prawy našaha pracounaha siałanstwa i rabotnikau, hramadzkuju, palityčnuju i relihiuju wolu dla usich hramadzian našaha kraju biaz rožnicy nacyjanalnaści i wiery.

Ich kličam budzie: „Na Biełaruskich abšarach — usia ziamla tutejšamu pracounamu siałanstwu!“

Našy deputaty buduć usimi siłami barocca proci kryŭdnaj dla nas polskaj wajskowaj kalanizacyi, proci zachwatu čużyncami našaj ziamli ad wiakou paliwanaj potam i krywioj biełaruskaj.

Jany buduć barocca proci ŭsiałakaha ŭcišku pracounaha narodu panami — abšarnikami, fabrykantami i kamianičnikami, buduć baranić drobných arandatarau ad ŭsiałakich kryŭd z boku ziamlaŭšaŭnikaŭ.

Jany buduć dabiwacca dziaŭaŭnaŭje pomačy pry pawarocie na Bačkaŭščynu ŭciačaou, adbudowy ŭradam usich zrujnawanych wajnoj haspadarak, zwarotu na kość skarbu ŭsiaho żywoha i mior-twaŭha inwentaru.

Našy deputaty, vybranyja pa špisku № 16, buduć dabiwacca ŭ Sojmie i Senacie, kab Biełarusy byli zapraŭdnymi haspadarami na swajej ziamli buduć dabiwacca, kab našy syny adbywali wajskowuju słuźbu ŭ swaim krai — dzieła abarony jaho.

Ureście, našy deputaty buduć zmahacca z ŭsiałakimi hwałtami z boku administracyi, pilnujućy, kab prawa, zakon i wola zapraŭdy zapanawali na našaj ziamli.

HRAMADZIANIE!

Padawajcie na wybarach u Sojm i Senat waszy hałasы tolki za špisak № 16!

Nia wiercie tym woraham wasym, što buduć padšywacca pad biełaruskaje imia i sulić wam druhija numery. Tolki na spisku № 16 upisany zapraŭdnyja bajcy za wolu prawa i ziamlu Biełaruskaha Narodu. Imiony ich usim daŭno wiadomy i słužać parukaj, što jany nie paškadujuć swaich sił, zdarouja i żyćcia, kab społnić swaje abiacañi.

Biełaruski Cantralny Wybarny Kamitet

Adres Biełaruskaha Cantralnaha Wybarnaha Kamitetu: WILNIA, Wilenskaja 12, k. 6.